

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/39/2013
Identifikačné číslo spisu:	6013200247
Dátum vydania rozhodnutia:	10.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013200247.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: G., nar. XX. T. XXXX, bytom X. M., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29 augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 21 Sd/90/2013 - 15 zo dňa 22. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 21 Sd/90/2013 - 15 zo dňa 22. mája 2013 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku zrušil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 18.12.2012 o priznaní invalidného dôchodku navrhovateľovi od 10.9.2012 podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov v sume 179,50 EUR mesačne (po zvýšení od 1.1.2013 v sume 185,40 EUR mesačne) odôvodneného mierou poklesu jeho zárobkovej činnosti o 45 %. Súd prvého stupňa zrušil tiež rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. marca 2013 o zrušení predchádzajúceho rozhodnutia a zároveň potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 18.3.2013 o priznaní invalidného dôchodku navrhovateľovi od 10.9.2012 v sume 239,20 EUR mesačne (zvýšenú na sumu 245,10 EUR mesačne) vzhľadom na zvýšenú mieru poklesu zárobkovej činnosti na 60 %, potom, čo dospel k záveru, že je toto rozhodnutie je vecne správne a vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým namietal, že svoju pracovnú neschopnosť cíti na viac ako 72%, pretože po operácii bypassu prekonal dva infarkty, o čom nebol dostatočne informovaný. Poukázal tiež na to, že má hlavnú cievu od mozgu až po dolnú končatinu upchatú na 60% a preto má absolvovať ďalšiu operáciu, ktorá predstavuje obrovské riziko, berie 10 druhov liekov a po prejení pár krokov si musí rýchlo odpočinúť, čo ho vyraduje z normálneho života. Priznanie 185 eur

mu nestačí na lieky, pociťuje to ako nespravodlivosť voči vážne chorým občanom a žiada o opätovné prešetrenie zdravotného stavu.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázala na to, že navrhovateľa neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili. Navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 10. júna 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní nebol sporný skutkový stav tak ako ho zistil súd prvého stupňa a ako vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu t. j., že po podaní žiadosti o invalidný dôchodok zo dňa 7.12.2012 bol zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený dňa 7.12.2012, posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Rožňava, so záverom, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je ischemická choroba srdca - stav po diafragmálnom infarkte myokardu, stav po CABG ad RCA - RPL, RMI, autovenosus, LIMA ad RDI a podľa kapitoly IX, oddiel A, položka 8, písm. a/ prílohy č. 4 k zákonu bola stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 35 % navýšená o 10 % za iné zdravotné postihnutie. Po podaní opravného prostriedku pre účely súdneho konania posudzoval zdravotný stav navrhovateľa posudkový lekár SP, ústredie, pracovisko v Prešove dňa 20.2.2013, ktorý obdobne za rozhodujúce zdravotné postihnutie určil ischemickú chorobu srdca - stav po diafragmálnom infarkte myokardu stav po CABG ad RCA - RPL, RMI, autovenosus, LIMA ad RDI a podľa kapitoly IX, oddiel A, položka 8, písm. b/ prílohy č. 4 k zákonu určil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 % navýšenú za iné zdravotné postihnutie o 10 %. Z posudku ďalej vyplýva, že napriek nevykonanému ergometrickému vyšetreniu ide o pretrvávajúcu nízku toleranciu na záťaž, (vyjadrenie odborníkov počas KL vo Výšných Ružbachoch) a vzhľadom na výsledky ECHOKG vyšetrenia nebolo indikované ergometrické vyšetrenie. Na základe ECHOKG vyšetrenia počas pobytu v kúpeľoch bol nález nízkej EF (37 %) s porušenou systolickou a diastolickou funkciou ľavej komory. Na základe opakovaného prekonania infarktu myokardu s rekonštrukciou koronárnych tepien s nízkou toleranciou na záťaž posudkový lekár zaradil ochorenie navrhovateľa do kapitoly IX, oddiel A, položka 8, písm. b/ - 50 % s tým, že i ostatné ochorenia majú vplyv na výšku miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a to najmä ďalšie postihnutie tepien sklerotickým procesom, najmä tepny ľavej DK s kaudikačnými ťažkosťami a krčné tepny, preto priznal výslednú mieru poklesu zárobkovej činnosti 60 %. V zmysle záverov uvedeného posudku bola navrhovateľovi priznaná invalidita od 10.9.2012, rozhodnutím zo dňa 18.3.2013 v sume 239,20 EUR (zvýšená na sumu 245,10 EUR). Následne odporkyňa rozhodnutím zo dňa 19.3.2013 podľa § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zrušila svoje predchádzajúce rozhodnutie zo dňa 18.12.2012 (pôvodne napadnuté opravným prostriedkom navrhovateľa) s odôvodnením, že súčasne čiastočne vyhovuje opravnému prostriedku rozhodnutím z 18.12.2013.

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľa (v podstate zhodnými ako uvedenými v odvolaní), a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spojení s § 250i ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku a na tieto odkazuje.

Navrhovateľom v súdnom odvolacom konaní predložené lekárske správy, z ktorých väčšina (okrem lekárskej správy - dekurz - z 8.7.2013) je z obdobia pred rozhodnutím odporkyne a bola zohľadnená posudkovými lekármi, konštatujú v podstate zhodné diagnostické závery ako boli zistené v správnom konaní a podľa názoru odvolacieho súdu nepredstavujú dôkazy, ktoré by nasvedčovali existencii novej skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľa, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i OSP) alebo by inak prijatý záver spochybňovali. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá relevantný dôvod na spochybenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľa zhoršil, nič mu nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jej zdravotného stavu.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250i ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.